

การสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก
The Competency of Vocational Administrators in the 21st
Century under The Office of the Vocational Education Commission
in Phitsanulok

Received: 15/02/2021

Revised: 11/05/2021

Accepted: 24/05/2021

พริยา บุญเย็น (Piriya Boonyen)*

นิรดา เวชญาลักษณ์ (Nirada Wechayaluck)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ประชากร ได้แก่ บุคลากร สถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จาก 5 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 394 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง เครจซี่และมอร์แกน จำนวน 196 คน กำหนดผู้บริหารจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน และเทียบสัดส่วนของครูตามจำนวนสถานศึกษาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 191 คน รวมทั้งสิ้น 196 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ค่าความเชื่อมั่น 0.975 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาวะผู้นำ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการสื่อสารและการจูงใจ

คำสำคัญ: สมรรถนะ, ผู้บริหารอาชีวศึกษา, ศตวรรษที่ 21

*นักศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

**รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Abstract

The purpose of this research was to study the competency of Vocational Administrators in the 21st Century under The Office of the Vocational Education Commission in Phitsanulok. The population was the personnel under The Office of the Vocational Education Commission in Phitsanulok in a total of 394. The sample consisting of the personnel under The Office of the Vocational Education Commission in Phitsanulok from 5 Colleges, teacher obtained by using Krejcie and Morgan Table in random sampling total of 191 teachers and the administrator with purposive sampling of 5 people and 196 people totally. The data were collected by using a Rating Scale questionnaire with IOC between 0.6-1.0, and reliability coefficient at 0.975, and the statistics for data analysis were means and standard deviations.

The results of the research showed that the competency of Vocational Administrators in the 21st Century under Office of the Vocational Education Commission in Phitsanulok was a high level with the highest mean on Leadership, while the lowest mean was on Communication and Influencing.

Keyword : Competency, Vocational Administration , 21st Century

บทนำ

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่ทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาเป็นคนที่รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรม เรียนรู้ พัฒนา ปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (Chaoplina, N. 2001: 46-58) ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษา โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพื่อให้การจัดการศึกษาสามารถพัฒนาคนได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ซึ่งเป็นช่วงที่มุ่งเน้นการพัฒนาบนฐานภูมิปัญญาที่เกิดจากการใช้ความรู้ ทักษะ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มาใช้ในทุกด้านของการพัฒนา รวมทั้งเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Office of the National Economic and Social Development Council. 2017 : 3)

ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติ ในฐานะเป็นผู้ที่มีและเป็นผู้ใช้อำนาจบริหารสูงสุดในสถานศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เช่น การจัดการองค์กร การบริหารองค์กร การบริหารทรัพยากรบุคคล การติดต่อสื่อสาร การควบคุม การบริหารงบประมาณ การติดตามและรายงานผล เป็นต้น ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเปรียบเหมือนตัวจักรสำคัญที่จะควบคุมให้การดำเนินงานในทุกฝ่ายในสถานศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่นและสอดคล้องกัน (Payakkasem, A. 2015 : 16) โดยผู้บริหาร

อาชีวศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญและมีส่วนรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งในการบริหารทั่วทั้งองค์กรให้สัมฤทธิ์ผลไม่ได้มีเพียงฝ่ายวิชาการเพียงฝ่ายเดียวที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลลัพธ์ที่ยอดเยี่ยม ยังต้องประกอบด้วยฝ่ายอื่นๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา และฝ่ายแผนงาน และความร่วมมือ ดังนั้น ผู้บริหารจึงมีความจำเป็นต้องมีทักษะ ความสามารถ คุณลักษณะ หรือสมรรถนะ ที่สำคัญ ที่จะสามารถบริหารงานในทุกฝ่ายให้ประสบความสำเร็จ โดยที่ผ่านมาการประเมินผู้บริหารอาชีวศึกษาจะใช้หลักเกณฑ์การประเมินสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 (Office of the teacher Civil Service and Education Personnel Commission. 2010 : 11) ซึ่งเป็นเกณฑ์เดียวกันทุกสถานศึกษา ทั้งโรงเรียน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ วิทยาลัย เป็นต้น โดยประกอบด้วยสมรรถนะหลัก ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และสมรรถนะประจำกลุ่มงาน ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การมีวิสัยทัศน์ การพัฒนาศักยภาพคน การวางแผนกลยุทธ์ภาครัฐ การควบคุมตนเองและการให้อำนาจผู้อื่น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยการฝึกอบรมวิชาชีพ ได้แก่ การพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดคุณภาพตามสมรรถนะอาชีพที่กำหนดไว้ โดยจัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการอย่างต่อเนื่อง ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล (Office of the Vocational Education Commission. 2008 : 2-3) ซึ่งการจัดการอาชีวศึกษานั้น มีความจำเป็นต้องคำนึงถึง สมรรถนะ ความสามารถ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติ จนเกิดทักษะ และความชำนาญ เพื่อเตรียมความพร้อมไปสู่ตลาดแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579 กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศว่า มุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศ (Office of the Education Council. 2017) โดยในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในปัจจุบัน นอกจากต้องคำนึงถึงทักษะ ความรู้ ความสามารถ หรือสมรรถนะในสาขาอาชีพต่างๆ ของผู้เรียนแล้ว การจัดการศึกษายังต้องคำนึงถึงสภาวะการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงต้องจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ อีกทั้งวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579 กำหนดไว้ว่า “ให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” (Office of the Education Council. 2017) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาของไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไป

ทั้งทางด้านการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงคุณภาพ คุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับอาชีพ รวมทั้งการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะมีความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยี ภาษา และนวัตกรรมเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการเรียนรู้ หากการจัดการอาชีวศึกษาสามารถปรับประยุกต์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ จะสามารถผลิตผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

จากการการศึกษางานวิจัยด้านการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา พบว่าปัญหาของผู้บริหารในการพัฒนาสมรรถนะ ซึ่งประกอบด้วย 1) ปัญหาด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยผู้บริหารขาดการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล หรือทำไม่ต่อเนื่อง ผู้บริหารขาดความมุ่งมั่น ความเชื่อมั่น ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน 2) ปัญหาการบริการที่ดี ผู้บริหารไม่ยึดมั่นในเสียงประชามติ แต่ยึดมั่นในความคิดเห็นของตนเองหรือบุคคลใดคนหนึ่ง หรือไม่ยอมรับมติของที่ประชุม ผู้บริหารขาดการจัดระบบบริการที่ดี ขาดการเอาใจใส่อย่างจริงจัง 3) ปัญหาการพัฒนาตนเอง ผู้บริหารไม่นำอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนางานการพัฒนาตนเอง ไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน และ 4) ปัญหาในด้านการทำงานเป็นทีม การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย (Noxanman, S. 2016 : 6) โดยปัญหาเหล่านี้ จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา ส่งผลถึงขวัญกำลังใจ ของผู้ปฏิบัติงาน และส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียนในที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร และยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของอาชีวศึกษาให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

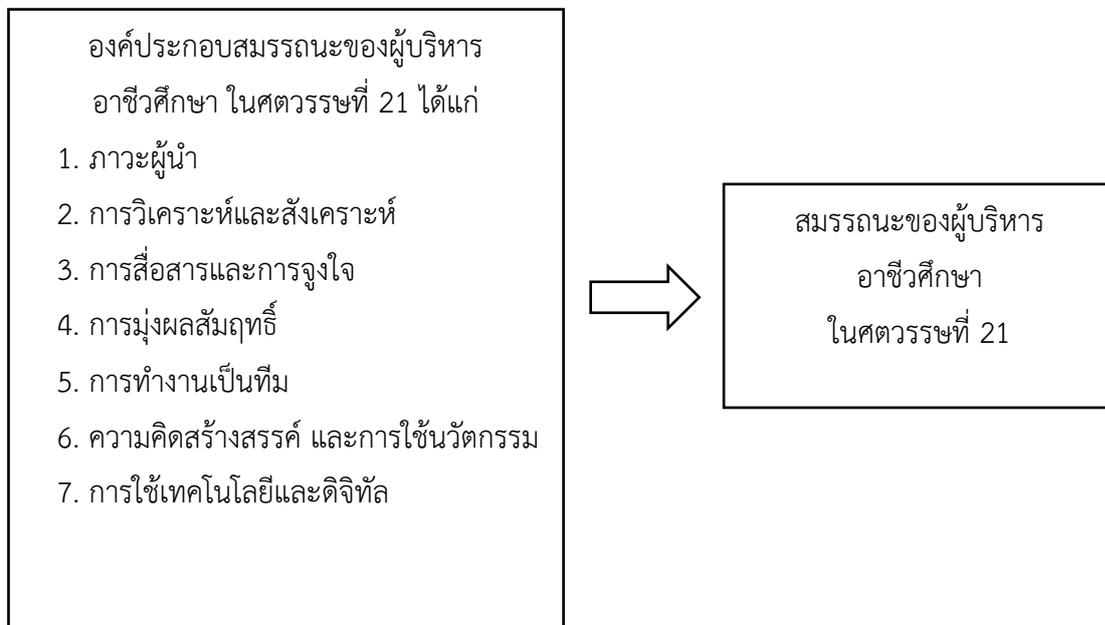
เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหาร และแนวคิดสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 โดยได้ทำการสังเคราะห์สมรรถนะการบริหารขององค์กร ผู้เขียนตำรา และงานวิจัย ได้แก่ 1) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (Office of the teacher Civil Service and Education Personnel Commission. 2010 : 2) 2) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (Office of the Civil Service Commission. 2004 : 11-13) 3) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (Chorchit, P. 2016 : 31-32) 4) National Association of Secondary School Principals (NASSP) (2013 : Online Wechayaluck, N. 2017 : 256) 5) เทียน ทองแก้ว (2002 : 34-43) 6) วิจารย์พานิช (2012 : 16-21) 7) อัจฉรา พยัคฆ์เกษม (2015 : 18-20) 8) อุทัย ภัคตีประยูรวงศ์ (2013 : 5-7) 9) สุทศยา สุขสำราญ (2017 : 2752-2763) 10) มณฑาทิพย์ นามนุ (2018 : 16-17) และ 11) Weigel (2012 Paopan, C. 2016 : 301-313) โดยเลือกสมรรถนะที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 5 ความถี่ขึ้นไป ซึ่งทำให้ได้องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2)

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ 3) การสื่อสารและการจูงใจ 4) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 5) การทำงานเป็นทีม 6) ความคิดสร้างสรรค์ และการใช้นวัตกรรม 7) การใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล

กรอบแนวคิด

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ บุคลากร สถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก รวมทั้งสิ้น 394 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากร สถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1986 : 345 Srira-ard, B. 2011 : 43) จำนวน 196 คน เทียบสัดส่วนครู จำนวน 191 คน และเลือกแบบเจาะจงผู้บริหาร จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 196 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษ ที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (Srirard, B. 2011: 121) จำนวน 60 ข้อ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) ศึกษา ค้นคว้า แนวคิด หลักการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ สมรรถนะของผู้บริหาร ลักษณะสำคัญของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และแนวคิดสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 เพื่อจัดทำร่างเครื่องมือแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย

2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบปรับปรุงความสมบูรณ์และความถูกต้องให้ครอบคลุม ทั้งด้านโครงสร้าง เนื้อเรื่องและภาษาที่ใช้และความครอบคลุมเรื่องที่ต้องการศึกษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3) นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ว่าข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อความที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษาถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ ซึ่งต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Srirard, B. 2011 : 63) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6-1.0

4) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

5) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยจะต้องมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.70 (Srirard, B. 2011 : 77) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.975

6) นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก เพื่อขออนุญาตในการ

เก็บข้อมูลประกอบการวิจัยจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

2) ผู้วิจัยส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์พร้อมแนบซองเปล่า ติดแสตมป์จำหน่ายของถึงผู้วิจัยเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มผู้ได้รับการประเมินในการส่งแบบสอบถามคืน และแบบสอบถามบางส่วนผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

3) ผู้วิจัยส่งและรับแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างตามสถานศึกษาด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ จำนวน 196 ฉบับ

4) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยได้รับแบบสอบถามทุกฉบับ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลกดังนี้

1) ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

2) สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Srirard, B. 2011 : 121) ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การสื่อสารและการจูงใจ อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยเมื่อพิจารณารายด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การมีศิลปะในการโน้มน้าวจูงใจ กระตุ้น และ ให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน

2. ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การวิเคราะห์การจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

3. ด้านการสื่อสารและการจูงใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีในสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การโน้มน้าวให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นด้วยหรือคล้อยตาม

4. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การวางแผนปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการบริหารงาน

5. ด้านการทำงานเป็นทีม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การยอมรับฟังความคิดเห็นด้วยความเต็มใจ

6. ด้านความคิดสร้างสรรค์และการใช้นวัตกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การแก้ปัญหาด้วยวิธีการใหม่ๆ อย่างสร้างสรรค์

7. ด้านการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การนำเทคโนโลยีและดิจิทัลมาพัฒนาสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้บริหารอาชีวศึกษาได้รับการคัดเลือก เพื่อบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งหลังจากได้รับการคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งผู้บริหารอาชีวศึกษาต้องเข้ารับการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการศึกษาค้นคว้าเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง การพัฒนาสมรรถนะผู้อำนวยการสถานศึกษา และการฝึกประสบการณ์ในสถานศึกษาต้นแบบและการศึกษาดูงาน ในความรับผิดชอบของสำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ซึ่งทำให้ผู้บริหารอาชีวศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะทั้งสมรรถนะหลักและสมรรถนะการบริหาร รวมทั้งสมรรถนะของผู้บริหารเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อน และนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายและพันธกิจขององค์กร ผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงตระหนักถึงความสำคัญของการมีสมรรถนะที่เหมาะสม และพัฒนาสมรรถนะอยู่เสมอ เพื่อเป็นกลไกให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Sangjun, S. (2014 : Online) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดตาก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหาร

สถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดตาก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ การทำงานเป็นทีม การบริการที่ดี และมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ โดยการเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดตาก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกัน รวมทั้งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Kusolkhum, A. (2018 : 92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครูสภา ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30 พบว่า ระดับสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครูสภา ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารด้านวิชาการ รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร ตามลำดับ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Chorchit, P. (2016 : 85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 พบว่า สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การมีวิสัยทัศน์ การสื่อสารและจูงใจ การทำงานเป็นทีม และการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ตามลำดับ และหากพิจารณาประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก รายด้านพบว่า ด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเนื่องมาจากผู้บริหารอาชีวศึกษามีการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารสถานศึกษา สามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทางของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ทำให้บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความเชื่อมั่น เชื่อใจ และไว้วางใจในตัวของผู้นำสถานศึกษาสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Pukdeeprayoonwong, U. (2013 : 47) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 มีดังนี้ ด้านสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน 1) สมรรถนะหลักโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม ด้านที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงาน 2) สมรรถนะการบริหารโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ รองลงมาคือภาวะผู้นำ โดยด้านที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์ โดยสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก รายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารและการ

งูใจ อยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษายังไม่สามารถใช้กลยุทธ์ในการโน้มน้าว ใจใจบุคลากรในสถานศึกษาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ รวมทั้งผู้บริหารยังขาดทักษะและความชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ในการสื่อสาร ทำให้การสื่อสารที่มีต่อบุคลากรในสถานศึกษามีความไม่ทั่วถึง รวมทั้งการสร้างควมตระหนัก เข้าใจ และเห็นผลลัพธ์ในการปฏิบัติงานแบบทันที ในบางนโยบายอาจเกิดความขัดข้องในการใช้เทคโนโลยีทำให้เกิดความล่าช้า สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Chinnamphong, B. (2012 : 92-102) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับคือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคคล ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และด้านการมีวิสัยทัศน์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านการสื่อสารและการงูใจ ส่วนครูมีความคิดเห็นว่ สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์

ซึ่งหากพิจารณาสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก รายด้านพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีประเด็นที่น่าสนใจในรายชื่อ ดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีการประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่บนพื้นฐานของการมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดหลักธรรมาภิบาล ปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งกำหนดในพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 และตามข้อบังคับ คุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 (Office of Khurusapha. 2006: 18-40) ทำให้ผู้บริหารมีกรอบ แนวทางการประพฤติ ปฏิบัติตัวในฐานะการเป็นผู้นำ ทำให้มีภาวะความเป็นผู้นำสูง บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความเชื่อถือ เลื่อมใส และศรัทธาในตัวผู้บริหาร สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Suksamran, S. (2017 : 2752-2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในการพัฒนาโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง สุศตวรรษที่ 21 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านคุณธรรม และจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้าน ด้านภาวะผู้นำ โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และหากพิจารณารายข้อ พบว่า การเป็นผู้ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และในด้านภาวะผู้นำนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การมีศิลปะในการโน้มน้าวใจ กระตุ้น และให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน อาจเนื่องมาจากลักษณะการทำงานของระบบราชการ และโครงสร้างการบริหารงานสถานศึกษาอาชีวศึกษารับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายงานผ่านรองผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย และรองผู้อำนวยการกระจายงานไปยังบุคลากร ทำให้ผู้อำนวยการเป็นเพียงผู้สั่งการ ขาดการสื่อสารแบบสองทาง เกิดช่องว่างระหว่างผู้อำนวยการกับบุคลากร ทำให้ไม่สามารถสื่อสารหรือสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคลในองค์กรได้อย่างทั่วถึง ไม่มีโอกาสในการกระตุ้น ให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงานได้

โดยตรงขาดกลยุทธ์ในการสื่อสาร ทำให้ไม่สามารถทราบความคิดเห็น หรือความต้องการของบุคลากรในสถานศึกษาอย่างแท้จริง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Klinbumrung, P. (2016 : 48) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณลักษณะและแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คุณลักษณะด้านเจตคติ คุณลักษณะด้านความรู้ และคุณลักษณะด้านทักษะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งประเด็นความรู้ในศาสตร์การบริหารในข้อผู้บริหารสามารถพูดและอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย และผู้บริหารสามารถพูดกระตุ้นให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงานเป็นอย่างดี ซึ่งในข้อดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมในทุกรายการ

2. ด้านการสื่อสารและการจูงใจ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีในสถานศึกษา อาจเนื่องมาจากผู้บริหารให้ความสนใจ และศึกษารายละเอียดของบุคลากร มีการใช้ศาสตร์และศิลป์ในการบริหาร มีการดำเนินงานโดยการจัดกิจกรรม หรือให้บุคลากรมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์ในด้านวิชาชีพพร้อมกัน ซึ่งทำให้บุคลากรในสถานศึกษามีสัมพันธภาพที่ดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Srisuk, N. (2015) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี พบว่า ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการใช้อิทธิพล อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากด้านที่สูงที่สุด 5 อันดับ คือ ด้านประสิทธิภาพการบริหาร ด้านการบริการที่ดี ด้านการสื่อสารและการจูงใจ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร รวมทั้งผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่งในสถานศึกษา อายุ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน โดยในด้านการสื่อสารและการจูงใจนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การโน้มน้าวให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นด้วยหรือคล้อยตาม โดยข้อคิดเห็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของด้านภาวะผู้นำเช่นเดียวกัน ซึ่งนอกเหนือจากโครงสร้างการบริหารที่ทำให้ผู้อำนวยการไม่สามารถสื่อสารอย่างใกล้ชิดกับบุคลากรแล้ว ในการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา บุคลากรต่างมีความหลากหลายในสาขาอาชีพ ทั้งศิลปกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เป็นต้น ทำให้เกิดความหลากหลายด้านความคิดเห็น ในนโยบายบางนโยบายอาจจะทำให้บุคลากรมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทำให้การโน้มน้าวให้บุคลากรเห็นด้วยหรือคล้อยตามในแนวทางที่วางนโยบายบางเรื่องด้วยความเต็มใจ จึงไม่สามารถทำได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Prasomsri, C. (2012 : 20-29) ได้ทำการวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพบว่า ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคคล และด้านการมีวิสัยทัศน์ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย หากพิจารณาในด้านการสื่อสารและการจูงใจ โดย

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการพูดชักจูงโน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้อื่นเห็นตามแนวความคิดเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การสื่อสารและการจูงใจ จึงควรมีการพัฒนาสมรรถนะด้านดังกล่าว เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษารับรู้ และเข้าใจนโยบายของผู้บริหารเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารเพื่อการสื่อสารที่รวดเร็วและทั่วถึง เช่น มีการใช้โซเชียลมีเดียในการรายงานผลในการทำงาน การใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการพูดคุย สื่อสาร รวมทั้งการประชุมสร้างความเข้าใจรับรู้ในการปฏิบัติงานหรือสรุปผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. จากผลการวิจัยสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า สมรรถนะด้านการสื่อสารและการจูงใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การโน้มน้าวให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นด้วยหรือคล้อยตาม จึงควรมีการพัฒนาข้อดังกล่าว โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้ศาสตร์และศิลป์ในการโน้มน้าวจูงใจ กระตุ้น และให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงาน เพื่อให้ผู้ร่วมงานเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา เกิดกำลังใจทำให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเต็มที่และเต็มใจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาโดยพิจารณาจากตัวแปรด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น อายุ เพศ ประสบการณ์ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาในลักษณะของวิจัยเชิงคุณภาพในด้านสมรรถนะของผู้บริหารอาชีวศึกษาในศตวรรษที่ 21 ร่วมด้วย โดยการสังเกต หรือสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และมีความหลากหลายในการศึกษางานวิจัย
3. ควรมีการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ในสังกัดอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารที่เหมาะสมสำหรับศตวรรษที่ 21 ต่อไป

References

- Chaoplina, N. (2001). The Integration of Philosophy and Religion for Education. Bangkok : Aksornthai. (in Thai)
- Chinnamphong, B. (2012, January-March). “Competency of School Administrators Affecting the Schools Effectiveness under Khon Kaen Provincial Administrative Organization” . Journal of Education Graduate Studies Research. 7(1) : 92 – 102. (in Thai)
- Chorchit, P. (2016). Administrator’s Competencies and The Effectiveness of School under the Secondary Educational Service Area Office 8. A Thesis for the Degree Master of Education. Silpakorn University. (in Thai)
- Klinbumrung, P. (2016). A Study of Characteristic and Guideline of School Administrators in the 21st Century under the Kamphaengphet Primary Educational Service Area Office 1. A Thesis for the Degree Master of Education. Pibulsongkram Rajabhat University. (in Thai)
- Kusolkhum, A. (2018). The School Administrators’ Competencies in School Administration based on the Professional Standards of the Teacher Council in the schools under the Secondary Educational Service Area Office 30. A Thesis for the Degree Master of Education. Chaiyaphum Rajabhat University. (in Thai)
- Namnu, M. (2018). The Skills of School Administrators in the 21th Century under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office 2. A Thesis for the Degree Master of Education. Faculty of Technical Education Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai)
- Noxanman, S. (2016). Competency of Administrators of Industrial and Community Education College under the Vocational Education Commission. A Dissertation for the Doctor of Education Degree in Educational Administrator. Hatyai University. (in Thai)
- Office of Khurusapha. (2006). The Manual for Professional in Education. Bangkok : Khurusapha. (in Thai)
- Office of the Civil Service Commission. (2004). How to apply the Competency in Human Resource Development. The document for seminar about The Competency of Government. Bangkok : The Office of the Civil Service Commission. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2017). The National of Education Plan (2017- 2036). Bangkok : Prikwan-graphic. (in Thai)

- Office of the Vocational Education Commission. (2008). Vocational Education Act of B.E.2551 (2008). Bangkok : The Office of the Vocational Education Commission Ministry Education. (in Thai)
- Office of the teacher Civil Service and Education Personnel Commission. (2010). The Standard and How to Develop in Government teacher and education personnel before appointed to Administrators. Bangkok : Khurusapha. (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2017). The National Economic and Social Development Plan (2017-2021). Bangkok : Office of the Prime Minister. (in Thai)
- Panich, W. (2012). The way of Learning for the pupil in the 21st Century. Bangkok : Tathata Publication. (in Thai)
- Paopan, C. (2016). School Administrators in 21 Century. National Education Conference 1 Educational Management for Local Development towards ASEAN Community : New Direction in the Century. Kalasin University. (in Thai)
- Payakkasem, A. (2015). The guidelines for competency development of school directors in Khlong khlong district under Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area Office 2. A Thesis for the Degree Master of Education. Nakhon Sawan Rajabhat University. (in Thai)
- Prasomsri, C. (2012). “ The relationship between administrator’s competency and effectiveness of the school under Khon Kaen provincial administrative organization”. Research and Development Journal, Loei Rajaphat University. 10(31) : 19-29. (in Thai)
- Pukdeeprayoonwong, U. (2013). The Competency of School Administrators in the 21st Century under the Office of Secondary Educational Service Area Office 20. An Independent Study for the Degree Master of Education. Khon Kaen University. (in Thai)
- Sangjun, S. (2014). The Core Competencies of Tak Province Vocational Education Administrators under Office of The Vocational Education Commission. [Online]. Retrieved May 13, 2021, from <http://www.ptu.ac.th/StudentServe/input/thesis.pdf>.
- Srira-ard, B. (2011). The Basic of Research. (8th Edition). Bangkok : Suviriyasan. (in Thai)
- Srisuk, N. (2015). The Competency of The School Administrators by The Opinion of School Administrators and Teachers under Lopburi Primary Educational Service Area Office. A Thesis for the Degree Master of Education. Thepsatri Rajabhat University. (in Thai)

-
- Suksamran, S. (2017). “The Competencies of the School Principal in the Development of Education Extended School of the Third Education Network Under the Office of Ranong Primary Education Service for the 21st Century”. Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary. 1(8) : 2752-2763. (in Thai)
- Tongkeo, T. (2002). The Leadership : Core Competency for Administrator in transmission. Academic Journal. 5(9) : 35-43.
- Wechayaluck, N. (2017). Leadership of administrators. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)